ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci

žalobkyně: **T. Z. Ř.**
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Kuchynkou
sídlem Moravské náměstí 690/15, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti: **1) EG. D., a. s.**
sídlem Lidická 1873/36, 602 00 Brno

2) M. B.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2022, č. j. KUZL 40302/2022,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Obecní úřad Bílovice (dále jen „stavební úřad“), rozhodnutím ze dne 1. 2. 2022, sp. zn. 596/2021/NE, podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, schválil stavební záměr stavby „sklad zahradní techniky a opěrná stěna u rodinného domu č. p. X“ na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X.

2. Proti uvedenému rozhodnutí podala dne 25. 2. 2022 žalobkyně odvolání. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodnutí stavebního úřadu změnil tak, že část textu *„17. V průběhu realizace stavby bude použita těžká technika do max. nosnosti 2 tun, dále auta o nosnosti max. 3,5 tuny a při hutnění zeminy bude použita vibrační deska do hmotnosti 250 kg“* nahradil textem *„17. V průběhu stavby bude použita stavební technika do maximální hmotnosti 2 tun, dále vozidla do maximální hmotnosti 3,5 tun a při hutnění zeminy bude použita vibrační deska do maximální hmotnosti 250 kg. Rychlost pojezdu vozidla bude v prostoru kolem domu č. p. 414 max. 10 km/h.“* Ve zbytku žalovaný rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Žalobkyně namítla, že správní orgány nesprávně posoudily skutkový stav věci a dospěly k nesprávnému právnímu posouzení. Stavebníci, manželé P., předložili v průběhu stavebního řízení statické posouzení vlivu stavby na sousední dům žalobkyně zpracované Ing. Z. Proti jeho osobě vznesla žalobkyně námitku podjatosti z důvodu, že se jedná o strýce paní P. Stavební úřad však pouze uvedl, že námitku podjatosti lze uplatňovat jen vůči úřední osobě. S tímto výkladem žalobkyně nesouhlasí a má za to, že stavební úřad měl povinnost se námitkou podjatosti zabývat věcně.

4. Ve vztahu k námitkám směřujícím vůči samotnému statickému posouzení považuje žalobkyně rozhodnutí správních orgánů za nepřezkoumatelná. Z jejich rozhodnutí není zřejmé, na základě čeho stanovili podmínky realizace stavby. Realizací stavebních prací za využití těžké techniky však bude docházet k otřesům, které se budou odehrávat v těsné blízkosti jejího domu, který tak může být poškozen. O tom svědčí již praskliny, které se na domě objevily v roce 2016, kdy těžká technika projížděla a pracovala na stavbách nad jejím domem. Z tohoto důvodu žalobkyně trvala na vypracování statického posouzení. Stavebníky předložené statické posouzení však vliv realizace stavebních úprav na stavbu jejího domu nijak neřeší. Ohledně námitky vzniku potencionální škody odkazují správní orgány žalobkyni nesprávně do občanskoprávního řízení. V souladu s § 89 odst. 6 a § 114 odst. 3 stavebního zákona je přitom jejich povinností vypořádat občanskoprávní námitky účastníků stavebního řízení.

5. Žalobkyně dále nesouhlasí s umístěním předmětné stavby v zadní části pozemku parc. č. XA, konkrétně ve vzdálenosti 2,3 metru od hranice jejího pozemku. Realizací stavby dojde k zastínění její zahrady. Z tohoto důvodu požaduje doložení studie zastínění. Stavební úřad pouze zhodnotil, že realizací nedojde k nedostatečnému proslunění zahrady. Tento strohý závěr považuje žalobkyně za nepřezkoumatelný.

6. Konečně má žalobkyně též za to, že stavba skladu zahradní techniky je nepřiměřená výškou i celkovými rozměry. Domnívá se, že bude sloužit i k parkování motorového vozidla. Touto

námitkou se přitom stavební úřad vypořádal pouze formálně s tím, že nelze předjímat využívání stavby v rozporu se schváleným povolením. Navíc je zřejmé, že po realizaci stavby se k ní bude možné dostat pouze přes nezpevněný pozemek, který bezprostředně souvisí se stavbou jejího domu. Na základě výše uvedeného proto navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na své rozhodnutí. Statické posouzení vypracované Ing. Z. má povahu odborného posouzení a nikoliv znaleckého posudku. Námitkou podjatosti se v napadeném rozhodnutí zabýval, přičemž dospěl k závěru, že se Ing. Z. nepodílí bezprostředně na výkonu pravomoci správního orgánu. Z tohoto důvodu není úřední osobou, ale také není znalcem či tlumočníkem. Jeho podjatost proto nelze namítat.

8. Podmínky v bodě 17 rozhodnutí stavebního úřadu regulující realizaci stavby uvedla v průběhu stavebního řízení sama žalobkyně. Po vydání rozhodnutí stavebního úřadu však tyto podmínky zpochybnila. Žalovaný dostatečně vyhodnotil možné vlivy na okolní prostředí v souvislosti s realizací předmětné stavby. Nelze přitom předjímat nedodržování limitů. Stanovení podmínek v rozhodnutích je pro realizaci staveb standardním postupem.

9. S námitkou směřující vůči zastínění pozemku se žalovaný vypořádal za použití územně technických hledisek, kterými jsou umístění stavby vzhledem ke světovým stranám, velikost pozemku a umístění sousední stavby žalobkyně. I přes výšku stavby nemá za to, že by se jednalo o stavbu nad rámec normové hodnoty. Taktéž námitku vůči rozměrům stavby hospodářského objektu považuje za nedůvodnou, neboť je dodržena i vzdálenost stavby od hranice pozemku žalobkyně. Nelze ani předjímat užívání stavby v rozporu se stavebním povolením. V žádosti o stavební povolení i v projektové dokumentaci stavebníci jasně uvedli, jak bude stavba využívána. Za situace, kdy by docházelo k využívání stavby v rozporu se stavebním povolením, má stavební úřad nástroje k řešení a nápravě. V současné době se však jedná pouze o hypotetický stav. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

10. Žaloba **není důvodná**.

11. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) by totiž byla vadou natolik závažnou, k níž by soud byl povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex offo*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35). Žalobkyně spatřuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného i stavebního úřadu v tom, že není patrné, na základě čeho stanovili podmínky pro provedení stavby, konkrétně podmínky v bodě 17 stavebního povolení. Dále má za to, že jsou rozhodnutí správních orgánů nepřezkoumatelná pro stručný závěr o nezastínění její zahrady.

12. Soud námitku nepřezkoumatelnosti neshledal důvodnou. Napadené rozhodnutí i rozhodnutí stavebního úřadu jsou srozumitelná, vnitřně strukturovaná a dostatečně odůvodněná. Žalovaný reagoval na všechny podstatné aspekty projednávané věci a

relevantní námitky, které žalobkyně ve správním řízení vznesla. Napadené rozhodnutí i rozhodnutí stavebního úřadu obsahuje rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí, úvahy, kterými se správní orgány řídily při hodnocení skutkového stavu, při výkladu právních předpisů a jejich jednotlivých ustanovení, jakož i to, proč byly aplikovány způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí. Konkrétně žalovaný na str. 8 rozebral úvahy, které jej vedly ke změně bodu 17 (podmínek pro provedení stavby) stavebního povolení. Mimo další vycházel i ze statického posouzení rodinného domku v B č. p. 414 ze dne 14. 12. 2018, zpracované Ing. Ch. Stavební úřad se podmínkami realizace zabýval na str. 10 svého rozhodnutí. Ve vztahu k zastínění zahrady žalobkyně správní orgány dospěly k závěru, že není nutné v daném případě požadovat zhotovení diagramu zastínění, přičemž tento závěr dostatečně odůvodnily (viz str. 11 napadeného rozhodnutí). Ani v této části tak soud neshledal nepřezkoumatelnost jejich rozhodnutí. Soud dále připomíná, že pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí převzal srozumitelné a řádně odůvodněné závěry stavebního úřadu, nebylo jeho povinností uvedené závěry v rozhodnutí opětovně opakovat; v podrobnostech na ně postačilo odkázat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, publikované pod č. 3668/2018 Sb. NSS, body 30 a 31).

13. Dále se soud zabýval námitkou podjatosti Ing. Z. Stavební úřad se předmětnou námitkou zabýval na str. 11 svého rozhodnutí a žalovaný na str. 9 napadeného rozhodnutí. Podle § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád platí, že *„každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen „úřední osoba“), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.“* Dále podle § 14 odst. 8 správního řádu *„ustanovení odstavců 1 až 5 se obdobně užijí pro znalce a tlumočníky“*. Z citované úpravy je zjevné, že výčet osob, vůči nimž lze uplatnit námitku podjatosti, je taxativní. Účastník správního řízení tak může podle § 14 správního řádu namítat podjatost úřední osoby, znalce nebo tlumočníka; podjatost jiných osob namítat nelze.

14. V daném případě je zřejmé, že Ing. Z. předložil jako autorizovaný inženýr pro statiku a dynamiku staveb (autorizace ČKAIT 1301443) statické posouzení vlivu navrhované stavby skladu zahradní techniky a opěrné stěny u rodinného domu na parc. č. XB a parc. XA v k. ú. X na stávající rodinný dům č. p. 414. Ačkoliv § 14 odst. 1 správního řádu vymezuje úřední osobu v širokém pojetí, je patrné, že se stále jedná o osobu, která se bezprostředně podílí na výkonu pravomoci správního orgánu. Zejména se tak bude jednat o osoby, které připravují podklady pro rozhodnutí či provádí jednotlivé procesní úkony v dané věci. Ing. Z. v rámci stavebního úřadu nevystupoval jako úřední osoba ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu, ale ani jako znalec ve smyslu § 14 odst. 8 správního řádu. Statické posouzení totiž nemá charakter znaleckého posudku, jedná se pouze o součást stavební dokumentace. Z tohoto důvodu nebylo možné vůči Ing. Z. vznést námitku podjatosti a správní orgán tak neměl povinnost se touto námitkou věcně zabývat, respektive o ní rozhodnout. To samozřejmě neznamená, že statické posouzení nemůže být předmětem věcné kritiky. Žalobkyně však nebrojila vůči obsahu, respektive konkrétním výpočtům, předmětného statického posouzení, ani nepředložila konkurenční posouzení vypracované jí vybraným držitelem autorizace. Pouze skutečnost, že v daném případě bylo předloženo statické posouzení, jehož zpracovatel je v příbuzenském vztahu se stavebníky, nezpůsobuje jeho neprůkaznost či vadnost. Jak ostatně vhodně uvedl i žalovaný na str. 9 svého rozhodnutí, držitel autorizace by se vypracováním účelového (odborně vadného) statického posouzení mimo další vystavil

i disciplinární odpovědnosti podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, v jehož důsledku by mohlo dojít mimo jiné i např. k odejmutí samotné autorizace. Soud tak má za to, že správní orgány při vypořádání této námitky postupovaly v souladu s právními předpisy a námitku tak považuje za nedůvodnou.

15. Dále žalobkyně má za to, že se správní orgány nedostatečně vypořádaly s námitkami vůči samotné realizaci stavby, respektive vlivu realizace na statiku jejího domu. Ze správního spisu a rozhodnutí stavebního úřadu, po změně uskutečněné žalovaným v bodě 17 je zřejmé, že podmínky realizace byly mezi stavebníky a žalobkyní za přítomnosti stavebního úřadu dohodnuty na místním šetření konaném dne 11. 11. 2021 (viz protokol na čísle listu 20 správního spisu). Konkrétně mají stavebníci povinnost v průběhu stavby použít techniku do maximální hmotnosti 2 tun, vozidla do maximální hmotnosti 3,5 tun a při hutnění zeminy může být použita vibrační deska do maximální hmotnosti 250 kg. Rychlost pojezdu vozidla v prostoru kolem domu žalobkyně byla potom stanovena na max. 10 km/h. Stavební úřad a žalovaný přitom tyto podmínky vzhledem k rozsahu předmětné stavby shledali dostatečnými. Mimo to žalovaný vzal v potaz při svém rozhodování i stavebním úřadem předložené statické posouzení rodinného domku v X č. p. X ze dne 14. 12. 2018. I to mimo jiné vedlo žalovaného ke změně bodu 17 podmínek realizace. Samotná stavba přitom podle statického posouzení vypracovaného Ing. Z. negativně neovlivní stávající stavby na pozemku žalobkyně. Konstrukce stavby skladu zahradní techniky totiž nevyvolá v přístavku domu žalobkyně žádné účinky od zemního tlaku a nedojde téměř k žádnému navýšení geostacionárního napětí v podloží pod touto částí. Z povahy věci tyto účinky stavba nevyvolá ani u vzdálenější dvoupodlažní části rodinného domu žalobkyně. Soud tak uzavírá, že se správní orgány řádně zabývaly možnými riziky při realizaci stavby skladu zahradní techniky a stanovily dostatečné podmínky pro její samotnou realizaci.

16. Ve vztahu ke vzniku možné škody v důsledku nedodržení podmínek pro realizaci stavby se soud ztotožňuje se správními orgány, že by případné vzniklé škody byly řešeny občanskoprávní cestou. Toto konstatování však neznamená, že by správní orgány žalobkyni v tomto ohledu odkázaly na občanskoprávní řízení a její námitky neposoudily. Ostatně právě z tohoto důvodu stanovily podmínky pro provedení stavby. Mimo jiné bylo též žalobkyni doporučeno zdokumentovat stav jejího objektu, popř. užít sádrové terčíky, které bude v průběhu realizace stavby sledovat, jejichž instalace není náročnou činností a nevyžaduje přítomnost autorizovaného statika. Navíc soud zdůrazňuje, že stavebník má v souladu s § 152 odst. 1 stavebního zákona povinnost při provádění stavby *„mít na zřeteli zejména ochranu života a zdraví osob nebo zvířat, ochranu životního prostředí a majetku a šetrnost k sousedství.“*

17. Žalobkyně též namítla, že se správní orgány nedostatečně zabývaly zastíněním jejího pozemku. Stavební úřad konkrétně na str. 9 svého rozhodnutí uvedl, že nedojde ke stavu, kdy by zahrada nebyla dostatečně prosluněna, a zhotovení diagramu zastínění tak považoval za nadbytečné. Žalovaný na str. 11 napadeného rozhodnutí tyto úvahy následně podrobněji rozvedl, přičemž vzhledem ke skutečnosti, že obě správní rozhodnutí tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56), nelze mít dané vypořádání námitky žalobkyně v jejím souhrnu za nedostatečné. Zastínění pozemku je nutno posuzovat, jak správně žalovaný uvedl, v kontextu normy ČSN 734301, čl. 4.3.5., dle něhož venkovní zařízení a pozemky v okolí obytných budov, sloužících pro rekreaci obyvatel, mají mít alespoň polovinu plochy

oslněnou nejméně 3 hodiny dne 1. 3. Žalovaný konkrétně uvedl, že pozemky žalobkyně mají celkovou plochu 592 m^2, přičemž vzhledem k velikosti předmětné stavby skladu zahradní techniky nelze mít za to, že by zastínil více než polovinu zahrady. Mimo to navíc v době od 9:00 do 12:00 hodin vzhledem k orientaci světových stran nebude stín stavby skladu zahradní techniky na pozemky žalobkyně nijak dopadat. Z tohoto důvodu tak nebylo nutné, aby stavebníci byli vyzváni k doložení studie zastínění. S tímto zcela logickým závěrem se soud ztotožňuje a má za to, že problematika zastínění pozemku žalobkyně byla správními orgány přesvědčivě zhodnocena.

18. Závěrem žalobkyně považuje výšku a půdorysní rozměry stavby skladu zahradní techniky za nepřiměřené. K rozměrům stavby soud uvádí, že stavební úřad je vázán žádostí žadatele, přičemž má povinnost posoudit, zda předmětná stavba je v souladu se stavebním zákonem a příslušnými podzákonnými právními předpisy. V tomto konkrétním případě stavební zákon, podzákonné právní předpisy ani územně plánovací dokumentace citovaná stavebním úřadem nestanoví žádné rozměrové ani půdorysné požadavky na záměr stavebníků. Jediným právem stanoveným kritériem je odstup stavby od hranic pozemků. Stavba skladu zahradní techniky je umístěna v odstupu 2,3 metru od hranice pozemku žalobkyně. Je tak zřetelné, že tento odstup splňuje požadavky kladené § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Ten konkrétně stanovuje, že *vzdálenost stavby garáže a dalších staveb souvisejících a podmiňujících bydlení umístěných na pozemku rodinného domu nesmí být od společných hranic pozemků menší než 2 m*. Pouhá skutečnost, že by si žalobkyně představovala stavbu skladu zahradní techniky menších rozměrů, nemůže jít k tíži stavebníkům, kteří splnili na ně kladené požadavky právními předpisy.

19. Úvahy žalobkyně o užívání stavby k parkování motorového vozidla považuje soud za čisté spekulace, které nelze řešit v rámci samotného společného povolení. Pochybnosti o užívání předmětné stavby jako garáže není možné ze správního spisu identifikovat. Žalovanému nelze vyčítat, že by předmětnou námitku vypořádal pouze formálně, neboť ze žádosti stavebníků i z projektové dokumentace je zřetelné, že se jedná o sklad zahradní techniky, jenž nelze podřazovat pod garáž. V případě, že by předmětná stavba byla po realizaci skutečně užívána v rozporu se schváleným účelem, má stavební úřad na základě stavebního zákona prostředky, které by mohl případně využít. Konkrétně by např. mohl za podmínek § 134 odst. 5 stavebního zákona vydat rozhodnutí, kterým užívání stavby zakáže. Taktéž by se stavebníci užíváním stavby v rozporu s povoleným účelem dopustili přestupku podle § 178 odst. 1 písm. g) stavebního zákona. S tím související otázka příjezdu motorových vozidel ke stavbě přes nezpevněný pozemek je irelevantní, neboť při užívání stavby jako skladu zahradní techniky není předpokládán pojezd motorových vozidel přes daný pozemek. K nesouhlasnému postoji žalobkyně ohledně konkrétního umístění stavby soud uvádí, že je ze správního spisu zřejmá snaha stavebníků o vzájemnou dohodu mezi nimi a žalobkyní. Vzhledem ke splnění zákonných podmínek však nelze stavebníkům bránit v realizace předmětné stavby či jim určovat, že by měli stavbu realizovat ve větší vzdálenosti od pozemku žalobkyně či blíže k rodinnému domu.

V. Závěr a náklady řízení

20. Soud tedy shledal námitky žalobkyně neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

22. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. července 2023

JUDr. Zuzana Bystřická v. r.
předsedkyně senátu